TORAH MISINAI

4- WHY SHOULD THE ORAL LAW REMAIN ORAL?

סמנר מדרשת רחל וחיה

רבי חגיי בשם רבי שמואל בר נחמן נאמרו דברים בפה ונאמרו דברים בכתב ואין אנו יודעין אי זה מהן חביב אלא מן מה דכתיב *כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל* הדא אמרה אותן שבפה חביבין

תלמוד ירושלמי מסכת פאה פרק ב הלכה ד

1.

Of the 2 Torot that we have - Written and Oral, the latter is most precious to us and goes to the heart of the covenant between G-d and Yisrael

A] To maintain an intimate connection with G-d

2. When the Torah was later given to the people of Israel orally, they were elevated to a higher level. For at first, when the entire Torah was alluded to in the two tablets of the Law, Israel and the Torah were two separate entities. For the people of Israel were those who observed the Torah and kept it. At that time they had the status of a utensil or an ark containing a Torah scroll, namely, they were "implements used for a sacred thing" ("tashmishei kedusha"). But after the Oral Law was given to them, Israel became the parchment of the Oral Law, as the verse states: "Write them upon the tablet of your heart" (Mishlei 7:3). Just as the parchment of a Torah scroll constitutes the sanctity itself, and is not [merely] an implement - for the parchment and the writing it contains together constitute the Torah scroll - so too the Torah and Israel are all one.

Bet Ha-Levi, derush 18

וע'י תורה שבעל פה שהיא בפה האדם <u>והתורה היא עמו לגמרי</u> ואינו על הקלף כתובה ... בפני עצמו רק היא עומדת באדם ולכן לא כרת הקב'ה ברית עם ישראל אלא בשביל דברים שבעל פה שנאמר ע'פ הדברים האלא כרתי אתך ברית (גיטין ס:) ודבר זה הוא הברית והחיבור שמחבר שני דברים יחד - נותן הברית והמקבל הברית, <u>לא התורה שבכתב שהיא אינו עומדת באדם</u>

מהר'ל תפארת ישראל פ' ס'ח

Through the means of the Oral Torah (which is in the mouth of a person) and which Torah is with him constantly and is not [merely] written on a parchment ... Only this [Torah] stays with a person and therefore Hashem entered the covenant with the Jewish people only on account of the Oral Torah .... That is the covenant and the connection which binds two things - the Giver of the covenant and the receiver. But not the Written Torah which does not stay within the person.

The Maharal is referring to the nature of Torah as the ultimate connector between the spiritual aspect of Man (which is itself a 'part' of G-d) and G-d Himself. This deeply embedded internal Torah is only the Oral Torah. Written Torah is essentially external to Man

- Written Law = Holy Words; Oral Law = Holy Concepts
- Consider when Oral Law becomes kadosh and when it loses its kedusha
- Human being as a 'cheftza' for Oral Torah like the parchment for a scroll

אמר רבא: כמה טפשאי שאר אינשי דקיימי מקמי ספר תורה ולא קיימי מקמי גברא רבה, דאילו בס"ת כתיב ארבעים, ואתו רבנו בצרו חדא

מכות כב:

Chazal explicitly compare a great Torah personality to a Torah scroll - indeed superior to a scroll

בס׳ד 2 אברהם מנינג

B] To maintain our special relationship with G-d

ויאמר ה' אל משה כתב לך את הדברים האלה .... א"ר יהודה בר שלום כשאמר הקב"ה למשה כתב לך בקש משה שתהא המשנה בכתב ולפי שצפה הקב"ה שאומות העולם עתידין לתרגם את התורה ולהיות קוראין בה יונית והם אומרים אנו ישראל ועד עכשיו המאזנים מעויין. אמר להם הקב"ה לעכו"ם אתם אומרים שאתם בני איני יודע אלא מי שמסטורין שלי אצלו הם בני ואיזו היא זו המשנה שנתנה על פה

מדרש תנחומא פרשת כי תשא סימן לד

5

'And Hashem said to Moshe: Write down these words ..' Rav Yehuda bar Shalom said: When G-d said to Moshe 'write down these words', Moshe asked that the Mishna should also be written down. [However] G-d anticipated that the nations of the world would one day translate the Torah and would read it in Greek. They would then claim: 'we are the true Israel', and at that point [in their claim] the scales will be evenly balanced. G-d will then say to them 'You claim to be my real children. I only recognise as my children they who have my Secrets with them.' What are those [Secrets]? The Mishna which was given as Oral Torah!

כי על פי המשנה והתלמוד שהן מבדילים בין ישראל ובין אומות העולם 6.

ילקוט שמעוני תורה פרשת כי-תשא רמז תה

For the Mishna and Talmud will be the things that maintain a separation between Israel and the other nations

The Oral Torah is to this day what separates us from the non-Jews in a world where billions on non-Jews revere our scriptures and indeed claim to be the true 'Israel'!

C] Written texts will, by definition be ambiguous

יוֹתֵר מָהַמָּה בִּנִי הָזָהֵר צַשׁוֹת סִפָּרֵים הַרְבָּה אֵין לֵּץ.......... 7.

קהלת יבייב

8.

And furthermore, my son, be warned: of making many books there is no end ....

א"ר אבא סדדונניא אם יאמר לך אדם למה לא נתנו בכתב דברי סופרים כשם שנתנו ד"ת אמור לו לפי שא"א לכתוב כל דבריהם הה"ד *ויותר מהמה בני הזהר.* מהו מהמה? ..... שאלו באת לכתוב דבריהם אין קץ וסוף לדברים לעשות ספרים ....

במדבר רבה פרשת נשא פרשה יד סימן ד

Rabbi Aba Sadadonnia said: Someone may ask you why the words of the Scribes were not given in a written form in the same way that the words of the Torah were. Tell him that it was because it is impossible to write down all their words. That is the implication of the verse: "And furthermore, my son, be warned: [of making many books there is no end]" (Kohelet 12:12)..... Because if you would attempt to write down their words, you would find the material for the making of books to be endless and unlimited.

9. ומאשר כל דבר הנכתב מאיזה מין שיהיה כבר אפשר שיובן בשתי הבנות מתחלפות, עד שאפשר שתהיה ההבנה האחת מסכמת לכונת האומר והשנית מתחלפת לה מכל וכל, כמו שכתב הרמב"ם ז"ל באגרת תחית המתים כי שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד העברים יבינו ממנו האחדות הגמורה והנוצרים יפרשו אותו על כונת השלוש, בעבור זה היה מחוייב, כדי שתהיה תורת ה' תמימה ותובן על הכונה הראויה, שבתת השם יתברך אותה אל משה בכתב יפרש אותה לו על הכונה הראויה, וכן משה ליהושע וכן יהושע לזקנים וזקנים לנביאים וכן דור אחר דור, כדי שלא יפול שום ספק בהבנת הכתב כפי מה שראוי.

.... לפי שאי אפשר שיבא הפירוש הזה בכתב, כי בכתב ההוא יפול גם כן הספק שאמרנו שיפול במכתב הראשון, ויצטרך פירוש לפירוש וכן לבלתי תכלית, כמו שקרה לחבור המשניות שהוא פירוש תורה שבכתב שנפל בו מן הספק והמבוכה עד שהוצרך לפירוש אחר, והוא חבור התלמוד שעשה רב אשי לפרש המשניות, וכן התלמוד שהוא פירוש המשניות הוצרך לפירוש גם כן ולזה הוא מבואר שאי אפשר שתהיה התורה לפירוש גם כן ורבו עליו הפירושים וחלוקי הסברות, וכן על הפירושים גם כן, ולזה הוא מבואר שאי אפשר שתהיה התורה שבכתב שלמה אם לא בהמצא עמה הפירוש הזה על פה, וזהו הנקרא תורה שבעל פה.

Everything which is put in writing of whatever nature is capable of being understood in two opposite ways such that one understanding can indeed be that which was intended and a second the total opposite. This is just as the Rambam writes in his Letter on Ressurection that 'Hear Israel Hashem your G-d is One' is understood by the Jews as a source for the total Unity of G-d and yet the Christians explain it as referring to the Trinity. As such, in order to ensure that G-d's Torah remain pure and properly understood, it was necessary that when the Written Torah was given to Moshe, [G-d] should explain it in the correct way. So too Moshe to Yehoshua, Yehoshua to the Elders, the Elders to the Prophets and each succeeding generation in order that there not be any doubt concerning the proper meaning of the Written Law.

.. and this commentary could not be in writing since such a written text would fall foul of the same questions which we mentioned above in relation to the Written Law and we would require a commentary on the commentary ad infinitum, just as happened to the Mishnayot, which were intended to be the commentary on the Written Torah but which themselves became the subject of questions and confusion until it was necessary to write another commentary - the Talmud - which Rav Ashi made to explain the Mishna. Similarly, the Talmud which is a commentary on the Mishna itself needed a commentary which led to different views and opionions, which themselves required commentaries. This should make clear why the Written Torah cannot be complete without having with it an oral commentary - this is what we call Oral Law

The Oral Torah is intended to have the subtlety to communicate the complex and sophisticated concepts of the Torah in all of its detail. To write these ideas down will, of necessity, freeze them in the idiom of a particular time and place (as indeed happened when the Talmud was recorded in the idiom of 5th Century Babylon) requiring these ideas to be put into the language that best communicates them, whether it be in 10C France, 12 C Spain, 18C Poland or 21C America.

10. And I say that G-d did not want the Oral Law to be written for yet another reason. A written text may have multiple interpretations ... Had the Oral Law not been committed to writing - but rather the Halakha with its explanation had been transmitted from sage to sage, person to person - there would never have been disagreements, and we would not have to spend all of our days in confusion explaining the Halakha

(Introduction to Sefer Me'irat Einayim to Choshen Mishpat)

D] A purely written cannon will be too inflexible to deal with new unforeseen scenarios

וכי כל התורה למד משה! כתיב בתורה (איוב יא) *ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים,* ולארבעים יום למדה משה!! <u>אלא כללים</u> למדהו הקב"ה למשה

שמות רבה פרשה מאו

Could Moshe really learn the whole Torah? It is written about the Torah 'It's measure is longer than the land and wider than the sea!' Rather, Hashem taught Moshe the principles

Torah is able to deal with every possible modern scenario from IVF to nuclear war and space travel. To do so, it must be made of clear principles which can be applied to millions of diverse scenarios. A written cannon becomes inflexible and limited

12. ועוד לפי שאי אפשר שתהיה תורת השם יתברך שלמה באופן שתספיק בכל הזמנים. לפי שהפרטים המתחדשים תמיד בעניני האנשים, במשפטים והדברים הנפעלים הם רבים מאד משיכללם ספר, <u>על כן נתנו למשה בסיני על פה דרכים כוללים בעניני האנשים, במצרה, כדי שעל ידם יוציאו החכמים שבכל דור ודור הפרטים המתחדשים</u>

ספר העיקרים מאמר ג פרק כג

The Sefer Ikarim (Spain 15C) understood that since it is for Moshe to be given every details that will ever be applicable in the future, he was given general principles from which all future generations can draw the details

13. How to face the confrontation between the text and the actual life situation, how to resolve the problems arising out of the confrontation, is the task of the *Torah Shebe'al Peh*, the Oral Law. This second Torah, ever since the days of Moses, handed down from generation to generation, accompanies the *Torah Shebiktav*, the Written Word, along its journey of realization in the innumerable concrete situations through which the Jewish people passes in the course of its history. It is the wisdom of Torah implementation in the daily life of the Jewish people. It makes the Torah *Torat Hayim* - living, teaching and relevant law

R. Eliezer Berkovitz, Not In Heaven, Intro page xx

14. Kant was of the opinion that man knows he is duty-bound to obey a 'universal system of law' but does not understand the source of that law. .... Kant is able to write: "The supreme principle of morality I shall, therefore, call the principle of the autonomy of the will, to distinguish it from all other principles, which I shall call principles of heteronomy." Needless to say, a law commanded by God, usually referred to as theonomous, is one form of heteronomy.

The fact is that there is no such thing as *the* will of man. ..... *Man* as a creator of his values just does not exist. There is no man in the abstract; there are only men ......each claiming the authority of the autonomous will. Autonomy thus degenerates into everyone's 'doing his own thing'. The result is social and international decadence.

If, then ... we concentrate on heteronomy in the sense of the revealed system of law, the confrontation between autonomy and theonomy appears in a new sense. It is the collision between a relativism that leads to social as well as international decadence and a barren fundamentalism that stifles human nature. In the morality of the covenant, theonomy and autonomy serve together a common purpose. The supreme principle of the law to which a man is subject is theonomous, its ultimate source of authority being the will of God; the interpretation of the law and its application to innumerable and forever-changing life situations are autonomous. Theonomy liberates the human will from the potentially destructive relativism of its subjectivity; human autonomy protects the absoluteness of the law against the occasional negative consequences of its time-alienated objectivity. Through halacha, the word from Sinai has become the way of life of the Jewish people throughout history

R. Eliezer Berkovitz, Not In Heaven, pages 125-7

E] Written Torah is accessible to those who are not qualified to understand it properly

... אין ראוי שיהיה דברי תורה שהם דברי חכמה ביד כסיל שכל אחד יגיד אני כמותך

מהרל תפארת ישראל פ' ס'ט

It is inappropriate that the Torah, which is Wisdom, should be in the hands of fools, each of whom says 'I'm as good as you'

Not everyone should have equal access to all Torah ideas, especially if they are likely to be abused. In some cases, as in Medrash, Chazal actually encoded the fundamentals of Jewish ideas, especially mystical thought, in the medium of stories and parables

F] Oral Torah maintains a unified psak and prevents schism

16. לכן ראוי שתהיה ביד יחידים לשמוע להם ובשביל כך לא ירבו מחלוקת ... כי [אם התורה היתה נתנה] ביד הכל זה היה גורם שלא היו צריכים בית דין הגדול שבירושלים והיה כל אחד ואחד במה לעצמו ולא היה קשר ואחדות

מהרל תפארת ישראל פ' ס'ט

Thus it is appropriate that [Torah] should be in the hands of a few individuals who must be listened to and thereby avoid argument. For if the Torah had been placed into the hands of each person there would have been no need for the Sanhedrin in Jerusalem. Each person would have been an authority unto themselves and there would have been no connection or unity

The nature of Oral Torah requires a centralized authority to rule on the nature of that Torah. Without this, Judaism may well have splintered into many different sects

G] Partnership with G-d - human involvement in halachic development

א אַשְׁרֵי־הָאִישׁ אֲשֶׁר לָא הָלַןּ בַּעֲצֵת רְשָּׁעִים וּבְדֶרֶךְ חֲטָאִים לָא עָמֶד וּבְמוֹשַׁב לֵצִים לְא יָשֶׁב: ב כַּי אָם־בְּתוֹרֵת ה' חֶפְצוֹ וְּבְתוֹרְתִוֹ 17. יַתְגָּה וֹמֵם וָלַיֶלָה

תהלים א:א-ב

ואמר רבא: בתחילה נקראת על שמו של הקב"ה ולבסוף נקראת על שמו, שנאמר: *בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה*

עבודה זרה יט

The first chapter of Tehilim charts a development in learning from the Torah being the Torah of G-d to being the personal Torah of the individual who just learnt and internalised it

נאמרו דברים בפה ונאמרו דברים בכתב ואין אנו יודעין אי זה מהן חביב אלא מן מה דכתיב *כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל*הדא אמרה אותן שבפה חביבין

תלמוד ירושלמי מסכת פאה פרק ב דף יז טור א /ה"ד

Chazal learn out from a verse in the Torah that the Covenant between God and the Jewish people was made on the Oral Law and not the Written Law. This is the more precious of the partnership

20. פעם אחת הייתי מהלך בדרך ומצאני אדם אחד, ובא אלי בדרך מינות, ויש בו מקרא ואין בו משנה, אמר לי, מקרא ניתן לנו מהר סיני, משנה לא ניתן לנו מהר סיני, ואמרתי לו, בני, והלא מקרא ומשנה מפי הגבורה נאמרו, ומה בין מקרא למשנה, משלו משל, למה הדבר דומה, למלך בשר ודם שהיה לו שני עבדים, והיה אוהבן אהבה גמורה, ונתן לזה קב חיטין ולזה קב חיטין, לזה אגודה של פשתן ולזה אגודה של פשתן, הפקח שבהן מה עשה, נטל את הפשתן וארגו מפה, ונטל את החיטין ועשאן סולת, ביררה טחנה, ולשה ואפה, וסידרה על גבי השלחן, ופרס עליה מפה, והניחה עד שלא בא המלך, והטפש שבהן לא עשה ולא כלום. לימים בא המלך בתוך ביתו ואמר להן, בניי, הביאו לי מה שנתתי לכם, אחד הוציא את פת הסולת על גבי השלחן ומפה פרוסה עליו, ואחד הוציא את החיטין בקופה, ואגודה של פשתן עליהן. אוי לה לאותה בושה, אוי לה לאותה כלימה. הוי אומר איזה מהן חביב, זה שהוציא את השולחן ואת פת הסלת עליו. .... אלא כשנתן הקב"ה תורה לישראל, לא נתנה להן אלא כחיטים להוציא מהן סולת, וכפשתן להוציא ממנו בגד ....

אליהו זוטא פרשה ב

19.

Just as bread and fine linen are more precious than wheat and flax, so too the Written Torah is a sort of 'raw material' placed in the world so that we can refine and elevate it

21. Anyone who wants not to pervert the truth must reach the conclusion that the Torah's explanation was transmitted orally and forbidden to be written in order not to fix it for all generations, and not to tie the hands of the sages of every generation, thus preventing them from explaining the verses as they understand them. For this is the only way to establish the eternity of the Torah, for the changes in the generations, their ideas, their situation, their physical and moral state, require changes in the law, enactments and emendations

Introduction to Sefer Dor Revi'i on Chullin (Rabbi Moshe Glasner - g-grandson of the Chatam Sofer)

Here, we are not disucussing new scenarios but rather the nature process of development of Oral Law through the generations arising out developing interpretation, which itself grows out of the developing human condition

22. Also in order for people not to rely on what is written in front of them and thus refrain from occupying themselves in Torah with the intensity that is required when the material is studied orally. Then it is necessary to constantly meditate upon the material in order to remember it and not forget it. In that way they will derive many laws through their own reasoning.

Introduction to Sefer Me'irat Einayim to Choshen Mishpat

In similar vein, Rabbi Yehoshua Falk (Poland 1555-1614) in his commentary on Shulchan Aruch writes that study of Oral Torah promotes hard work and, perhaps more importantly, <u>creativity</u>. A written text becomes static and 'sanctified' and it becomes impossible to argue with and develop it. An oral text is dynamic and developing

H] Other advantages of an Oral Law transmission

- promotes active learning
- promotes contact with teachers and authentic sources to (i) avoid misunderstanding and (ii) maximise inspiration and and visions of greatness (note spiritual and ethical qualities required of teachers)
- avoids superficial readings and encourages questions
- promotes feedback and challenge so as to involve and enfranchise students in the process of Torah